

Nr 165.

Av herr Herlitz, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om vissa anslag till statens samhälls- och rättsvetenskapliga forskningsråd.

Det är i och för sig tacknämligt, att i statsverkspropositionen föreslagits åtgärder till ökat stöd för den rättsvetenskapliga forskningen (åttonde huvudtiteln p. 350, 351), ehuru det belopp som för detta ändamål beräknats, 65 000 kronor, framstår som mycket blygsamt, om man besinnar att de högt stegrade krav, som måste ställas på den rättsvetenskapliga forskningen just i en tid, då lägstiftningen snabbt utvecklas, undergår djupgående omvandlingar och ständigt vidgas till sin omfattning.

Någon ökning av beloppet skall emellertid med hänsyn till det statsfinansiella läget här ej påyrkas. Däremot synes det angeläget att riksdagen i två hänseenden uttalar sig angående användningen av det föreslagna anslaget.

För det första är det av vikt att det preciseras — vad departementschefen synes hava avsett men ej tydligt uttalat — att i varje fall det belopp av 65 000 kronor, varmed anslaget skall ökas, skall användas för rättsvetenskaplig forskning i egentlig mening; därtill bör ej den utpräglat rätts-sociologiska forskningen hänföras.

För det andra är det av vikt att starkare än som skett i propositionen understryka den rättsvetenskapliga forskningens särart. Det kan med hänsyn härtill ifrågasättas, om ej det riktiga varit att bilda ett fristående rättsvetenskapligt forskningsråd. Men om ett för rättsvetenskaplig och samhällsvetenskaplig forskning gemensamt forskningsråd föredrages, måste det i allt fall sörjas för att behoven av stöd för rättsvetenskaplig forskning bliva bedömda av dem som äro förtrogna med dessa behov. Vid de överväganden om rådets arbetsformer som departementschefen ställer i utsikt torde en sådan prövning böra säkerställas genom lämpliga organisatoriska anordningar. Självklart är därvid, att sådana i och för sig mycket önskvärda forskningar, som ligga på gränsen mellan rätts- och samhällsvetenskaper, böra bedömas under samråd mellan samhällsvetenskapens och rättsvetenskapens företrädare inom rådet.

Med stöd av vad som anförts tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen vid anvisande av de anslag varom hemställes i statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, p. 350 och 351, ville uttala sig i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1954.

Nils Herlitz.